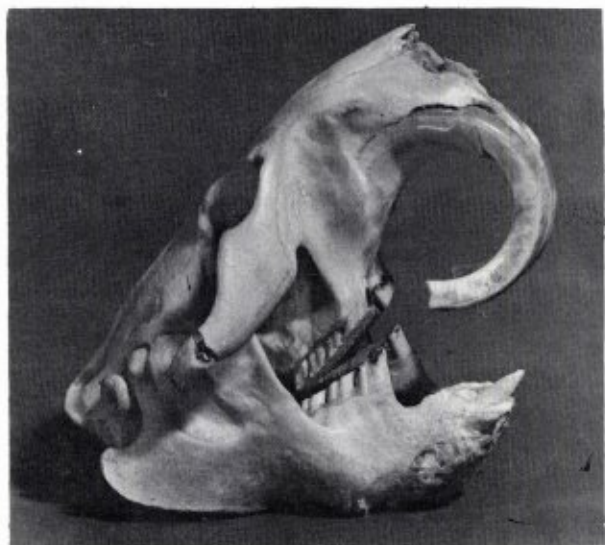

Schedel van een bever met olifantstanden
foto: Jan van Eijk

langer uit, de boventanden krullen om en de onder-tanden worden lange spiezen. Doordat onder meer de heren Hilligers en Van Mourik daarop doorgingen ontstond een interessant gesprek op meerdere vormen van "olifantstanden", als "natuurlijke" groeiwijze zoals bij het hertswijn en de olifant zelf en ook als "fokvorm" bij varkens om sieraden (arm-banden) te verkrijgen (1 cirkel = 7 jaar. Tobriand-eilanden).

Van de olifantstanden naar muizeschedeltjes was een kleine stap.

De woelmuizen hebben doorgroeiende kiezen en de ware muizen hebben kortkronige kiezen met duidelijke wortels, net als de mens (vandaar ook dat ware muizen zich wel in huis kunnen handhaven, hetzelfde voedsel als de mens eten, en woelmuizen, zoals de veldmuis, niet.)

Het practicum sloot onmiddellijk aan bij de theorie en met behulp van binoculairs, pincetten en deter-

mineertabelletjes peuterde men aan braakballen en werden verschillende soorten ware en woelmuizen uitgeplozen. De heer Gilissen had braakballen van ransuilen uit het dorp Schin op Geul en uit een bosgebied bij Cadier en Keer verzameld.

Tevens alle braakballen van een kerkuile-echtpaar uit een muurholte van het kasteel van de heer Roosenburg bij het grindgat te Oost-Eijsden en braakballen van een kerkuil uit de buurt van Bunde. Het was de bedoeling een vergelijkend onderzoekje te doen naar het mogelijke verschil in prooidieren van de 2 soorten uilen en de verschillende biotopen.

In het verleden heeft de heer Stevens dit al eens gedaan met de braakballen van de ransuilen in het Encibos (zie N.H.M., juni 1968, p. 84, e.v.) Helaas was het een te omvangrijke opdracht voor één avond en werden er slechts 29 kerkuilebraakballen bekeken, maar dan wel grondig. Het resultaat was als volgt:

4 "mussen" schedels, 1 merel, 4 andere vogels, 43 veldmuizen, 9 aardmuizen, 2 bosmuizen, 12 bosspitsmuizen, 15 huisspitsmuizen.

Het betrof prooidieren uit de omgeving van het grindgat. De vooropgestelde hypothese dat er veel vogelschedels in te vinden zouden zijn werd dus niet bewaarheid. Wel bleek dat het enthousiasme om te onderzoeken in het genootschap springlevend is. Gaan we een volgende keer verder?

NIEUWE SLAK VOOR NEDERLAND

Tot op heden waren twee soorten zoetwaterslakjes van ons land bekend, namelijk *Ancylus fluviatilis* Müller, 1774 (Ancyridae) en *Acroloxus lacustris* (L., 1758) (Acroloxidae). Gittenbergen (1974) vermoedde, dat naast deze twee soorten nog een derde in Nederland gevonden zou kunnen worden, namelijk *Ferrissia wautieri* (Mirolli, 1960) (Ancyridae). Thans kunnen de schrijvers bevestigen, dat deze soort in Nederland voorkomt.